

Hòn Vọng Phu 2

Chàng thì đi cõi xa mưa gió
Thiếp thì về buồng cũ gối chăn
Đoái trông theo đã cách gần
Tuôn giòng mây biếc trải ngàn núi sông.

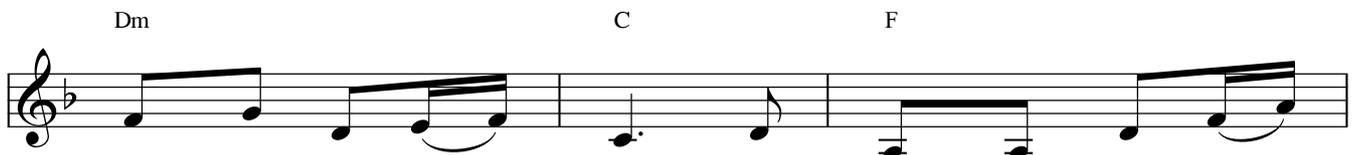
Lê Thương

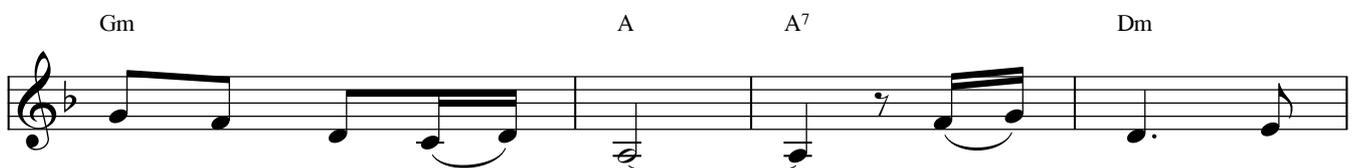
Nhạc mở đầu...

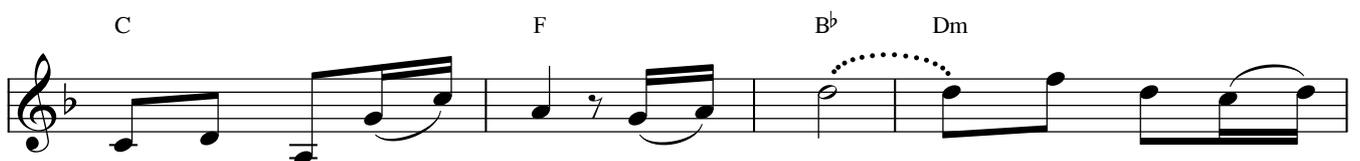
Người vọng phu trong lúc gió mưa. Bé con đã
Trời chuyển mưa trong tiết tháng ba. Suốt năm nước
Một nghìn năm vừa mới thoáng qua. Núi non nao

hoài công để đứng chờ. Người chồng đi đã
nguồn tuôn đổ xuống "Bà". Hình hài người bé
lòng nức nở khóc "Bà". Nhưng một loài chim xứ

bao năm chưa thấy về. Đá mòn nhưng
con nước chảy chan hòa. Thấm vào đến
xa bỗng nhiên vô tình. Báo rằng đến

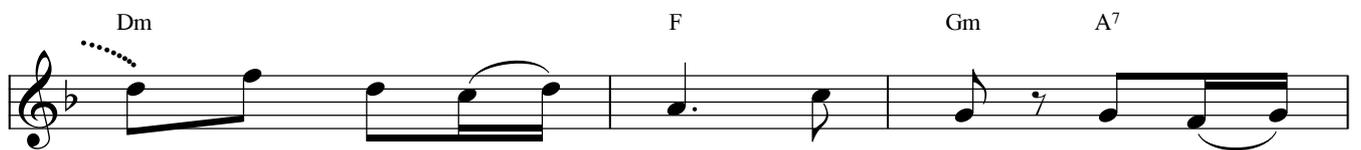
hòn chưa mòn giấc mơ (ơ). Có đám cây trên
tận tâm hồn đưa con (ơ). Nên núi non thương
lượt sơn hà chiến tranh (ơ). Non sông xuyên xao tác

đôi sống trong trong mơ hồ. Ngày nào tròn
tình kéo nhau đi thăm Nàng nằm thành Trường
lòng "tiến quân" nghe ban truyền. Người đời rủ

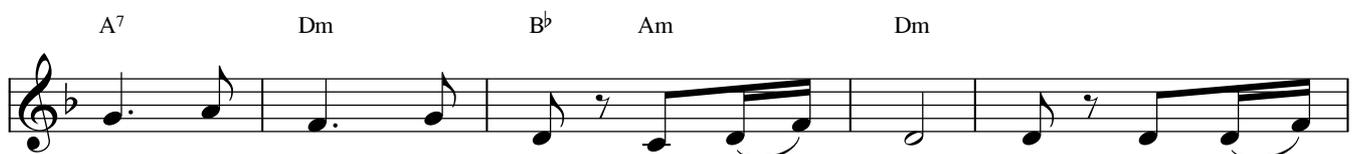
trắng lại nhớ đến tích xưa (ơ). Khi
Sơn vụn lý xuyên nước Nam (ơ). Dâng
nhau mài kiếm đi viễn chinh (ơ). Dân

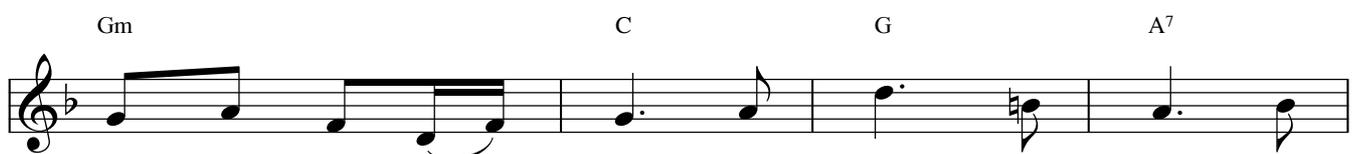
tướng quân qua đôi kéo quân quân theo
lá hoa suối nguồn với muông chim vô
gian thoát qua mấy lần ách tham ô quân

cờ. Đoàn cỏ cây hãỵ còn trẻ thơ cho đến bây
vàn. Bầy cảnh Nam Bắc đây cỏ hoa như cố khuyên
quyền. Mà vì hồn thanh kiếm còn chưa linh nên khiến sắc

giờ đã thành những đoàn cỏ thụ già. Mà chờ người
nàng trở về chớ đừng để Xuân tàn. Nhiều đôi rủ
son bề bàng mắc nợ còn chưa đèn. Nhiều người tìm

đi mất từ ngàn xưa nàng đứng ôm con xem
nhau kéo thành đảo xa ra tới khơi ngàn xem
thanh kiếm thần thuở xưa đi xuống phương Nam xem

